

НАК. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН
ДЕПОЗИТНИ

1923

№ 442

Т. 43135

НАК. БИБЛИОТЕКА-ШУМЕН
ДУБЛИКАТ
пов. 130

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

от 6 Октомври до 29 Декември 1923 г.

ДАРБИТЕ И ПЛОДОВЕТЕ НА СВ. ДУХ

„Изясняването на твоето слово просве-
щава, вразумява простите“. Псал. 119, 130.

Съботноучилищните дарби на 29 де-
кември (13 събота) са определени
за Южна Америка.

АДВЕНТНО КНИГОИЗДАТЕЛСТВО
л. „Цар Крум,“ № 9.

Б 4641

1923

кн. 4

БИБЛЕЙСКИ УРОЦИ

от 6 Октомври до 29 Декември 1923 г.

1 УРОК. — 6 Октомври.

Дарбите на Светия Дух.

Текст: 1 Кор. 12, 1 — 12; Еф. 4, 1 — 15.

Вжпроси.

1. С какво надари Христос своите последователи след възнесението си? Еф. 4, 8.
2. За коя цел се дадоха дарбите? 1 Кор. 12, 7.
3. Как се по-подробно определя тази цел? Еф. 4, 12. Забел. 1.
4. До кога трябва да останат тия дарби в църквата? ст. 13; 1 Кор. 13, 8 — 10.
5. До кое положение ще ни доведе правилното употребление на дарбите? Еф. 4, 14.
6. Колцина от Божиите чада получават дарбите на Духа? Мат. 25, 14. 15; 1. Кор. 12, 11. 12. Забележка 2.
7. Що трябва да прави всеки с дарбите си? 1 Петр. 4, 10. Забележка 3.
8. Що е следствието от употребението на дарбите? Лука 19, 17. 16. 10.
9. Кой разподеля дарбите между отделните единици? 1 Кор. 12, 11. Забел. 4.
10. Какво съгласие има между различните тия дарби? 1 Кор. 12, 4 — 6.
11. Защо притежава църквата всичките тези дарби? ст. 22 — 27.

12. Огде знаем, че библията признава разлика в духовните дарби? 1 Кор. 12, 31. Заб. 5.

13. Коя дарба е отбелязана като особено ценна? 1 Кор. 14, 1. 39.

Забележки.

1. Целта на духовните дарби е подготовка на цялата църква за заедно действие. Не отделни характери, а светиите в тяхната съвкупност са определени на това. Под служене се разбира тук всяка служба от проповядване и до най-незначителната постъпка, понякога може би само една окуражителна дума. Възможно е чрез приемането дарбите на Светия Божий Дух да се разрушават светски планове и намерения, въпреки това те служат за назиданието на Христовата църква. „Знанието възгордява, а любовта назидва.“ 1 Кор. 8, 1.

2. „Всекому,“ „на всеки,“ тия два израза са употребени тук. Никой борец в Христовата армия, никое чело в неговото семейство, никой член на неговото тяло не трябва да бъде денгубец. Всеки един има да върши едно дело за Учителя. Всеки се нуждае от това служене за усъвършенстване на характера; всеки дължи това служене на този, който го избави от робството на греха; всеки трябва да вземе участие в това служене, ако иска да участва във вечната радост. Голямата нужда на света изисква днес нашето посвещение в Божията служба.

3. Всяка душа е получила най-малко една дарба, която тя използва за благословение на други.

4. Тези дарби се дават на Христовите последователи чрез Светия Дух, когото верующите получават в изобилна мярка. Дарбите се дават не според желанието на верующите, но според волята на

Духа. Тях не можем придоби нито чрез възпитание, ни чрез опитност, нито пък може някакво училище да ни снабди с тях.

Има много и различни дарби на Светия Дух, като дарбата на изцеляване, на управление и др. Мнозина правят грешка като дават особна цена на известна дарба на Светия Дух, докато други важни и полезни дарби, които са определени за назидаване на Христовото тело, църквата, се турят на заден план. Ако и една дарба може да бъде по-важна и по-полезна от друга, пак те всички са необходими.

5. Относно произхода на тези дарби няма никаква разлика, защото всички идват от съвършения Бог. Службата, която те изпълняват в църквата, може да се измери с величината на делото, за чието извършване са определени. По този начин едни имат по-голямо поле на действие отколкото други.

2. УРОК — 13 октомври

Апостоли и Пророци.

Текст: 1 Кор. 12, 27 — 31; 14.

1. Изброй някои от най-важните дарби на Светия Дух. Коя дарба туря апостол Павел на първо място? Еф. 4; 11.

2. Що учи библията за числото на апостолите в първата християнска църква? Забел. 1.

3. От чие множество бяха избрани първите апостоли? Лука 6, 13. Забел. 2.

4. Кое важно значение имаха тези първи апостоли за възложеното им дело? Заб. 3.

5. Коя дарба се споменува на второ място? 1 Кор. 12, 28. Еф. 4, 11.

6. В какво се състои дарбата на пророчествуване? 1 Кор. 14, 3. 22.

7. За коя цел се даде на църквата тази дарба? Еф. 4, 12. Амос 3, 7. II Петр. 1, 19.

8. В какво трябва да бъде изпитан всеки пророк и пратеник Божий? Ис. 8, 20; Мат. 7, 20 — 23

9. С коя дейност на човешкото тело може да се сравни делото на пророка в службата на Христовото тело? С гледането и слушането! Царе 9, 9; Езек. 40, 4; Откр. 1, 1, 2;

10. Где предсказа Бог подновяването на дарбата на пророчествуването в последното време? Деян. 2, 17, 18; Откр. 12, 17.

11. Що е Исусовото свидетелство? Откр. 19, 10.

12. Затова що не трябва да правим? I Сол. 5, 20.

13. Що е нашия дълг по отношение на всички дарби? ст. 21; Ис. 8, 20.

14. Коя опитност на първото християнство трябва според Божието желание да притежава неговата последна църква? I Кор. 14—8. Че свидетелството за Христа се потвърди в тях.

15. Какво ще бъде следствието от потвърдяването на Исусовото свидетелство в нас? I Кор. 1, 6, 7. Забел. 5.

16. Шо ще направи за нас това потвърждение? ст. 8.

17. Каква ще бъде тогава църквата? Еф. 5, 26, 27.

Забележки.

1. Първите дванадесет апостоли призва сам Исус. Лука 6, 13. Имената на тези дванадесет апостоли ще бъдат написани на дванадесетте основни камъка на Новия Ерусалим Откр. 21, 14. Имаше обаче и други апостоли освен дванадесетте: Матия, който зае мястото на Юда Искариотски (Деян. 1, 26) Павел и Варнава (Деян. 13, 2, 3; 14, 14), Яков, братът Господен (Гал. 1, 19).

2. Ученици — последователи имаше още преди да бе изпратил Христос апостолите. Ние трябва първо да учим от великия учител, преди да можем да бъдем изпратени с една вест. Исус избра апостоли от числото на тия, които той учеше. Мар. 13, 14.

3 „Исус призва учениците си за да ги изпрати като свои свидетели. Те трябваше да известят на света всичко що бяха видели и чули от него. Тяхната служба бе най-важната, на която са били призвани човечески същества. Те трябваше да действуват с Бога за спасението на света. Както в стария завет дванадесетте патриарси бяха представители на Израеля, така трябваше и дванадесетте апостоли да представляват евангелската църква.“

4. „Пророчествуване“ означава в библията не сякога предсказване, но често пъти говорене, известяване, проповядване. Пророкът говори вместо Бога както Аарон вместо Мойсея. Изх. 7, 1. 2. Той бе Божий посланник и трябваше да проповядва Божията вест. Той изобличаваше, укоряваше и предупреждаваше за настоящата и идеща опасност и наставляваше в правдата. Предсказване бъдещето бе само една най-малка част от неговото дело, което често се състоеше само в практическо наставляване в правдата.

5. Не трябва да мислим, че църквата, ако и да бе слъпа, е нямала призвани от Бога лица като учители, пастири, проповедници и пр., защото историята на миналото показва, че тя и до нашето време е имала такива. Който обаче приеме в истина Божия закон, ще получи от всичките Божии дарби. 1 Кор. 1, 17 показва, че тези дарби ще дойдат в църквата, когато Исус Христовото свидетелство се потвърди в нея Има разлика в „пот-

вжрдено вам“ и „потвжрдено в вас.“ Онова що е потвжрдено в нас, става част от нас. Нещо, което е потвжрдено нам, можем всякога да отхвжрлим.

3 УРОК — 20 Октомври.

Благовестители и пастири.

Текстове: Деян. 8, 25 — 40; Иоан 10. 11 -- 18;
1 Петр. 5, 1 — 4; 1 Тим. 3. 1 — 7.

Вжпроси.

1. Коя трета дарба на Светия Дух споменава Павел в посланието си към ефесяните? Еф. 4, 11. заб. 1
2. Как рисува Павел делото на Тимотея? 2Тим 4, 5.
3. Каква е работата на един благовестител? Деян. 8, 25. Забележка 2.

4. Кого приемаме, когато приемем тези благовестители Господни? Мат. 10, 40.

5. Коя дарба на Духа споменава Павел след това? Ефес. 4, 11. Забележка 3.

6. Кой съвет дава апостолът на ефеската епископи? Деян. 20, 28. пжр. част.

7. Що трябваше да правят те според неговия съвет? ст. 28. посл. част.

8. Как трябваше епископът или пастирят да върши задълженията на своята служба? 1Петр. 5, 2.

9. Как не трябваше той да упражнява влиянието си? ст. 3. пжрва ч.

10. Що трябваше да бъде пастирят за стадото си? ст. 3. посл. ч.

11. Как внимава добрият пастир за благоденствието на стадото си? Иоан 10, 11. 15. Забел. 4.

12. Как внимава наемникът над стадото? Защо? ст. 12. 13.

13. Какво посещение ще дойде според думите на пророк Еремия върху фалшивите пастири? Ерем. 23, 1, 2.

14. Коя славна заплата е обещана на верните пастири? 1 Петр. 5, 4.

Забележки.

1. Отбелязва се, че Павел при изброяване на дарбите не спазва всякога един и същи ред и някъде споменава по-малко на брой отколкото другаде. Ср. 1 Кор. 12, 28 — 30. с Еф. 4, 11. Без съмнено едни от тия дарби са от по-голямо значение (1 Кор. 12, 31), това им значение обаче не е в зависимост от реда, в който са те изброени.

2. Благовестителят е вестител или проповедник на евангелието. Евсевий пише в 3 век за благовестителите следното: „Можете вършат делото на благовестители, напускат дома си за да проповядват Христа и да предадат написаното евангелие на тия които не познават вярата.

Делото на пжтующите благовестители подготвяше пжтя за постоянните пастири. Филип бе изпжрво предвиден като един от седемте дякони (Деян. 6, 1. 7); когато обаче се повдигна гонението и те се разпржснаха, приеха делото на благовестители. Ср. Деян. 8, 4 — 6 с 21, 8. Не е необходимо благовестителят да бжде същевременно апостол, епископ, старейшина или дякон, ако и това да се случва.

3. Интимното отношение на ориенталския пастир спрямо стадото си и пжлната зависимост на последното от него служат често за илюстриране отношението на Бога към своя народ. Пс. 23; ~~74~~ 1; 79, 13; Езек. 34, 8; Иоан 10, 11 — 18. В Божията

Църква делото на пастиря в основата си е като това на епископа. Виж 1 Петр. 5, 1 — 4.

4. Един поглед върху живота на ориенталския пастир ще ни помогне да разберем по-добре образа, под който е представен християнският пастир. 1) Пастирят в Ориента е изложен на най-голяма горещина и най-голям студ. Бит. 31, 40. 2) Неговата храна е всякога проста и нередко недостатъчна: Амос, 7, 14; Лука 15, 16. 3) Той бива често пресрещан от диви зверове: 1 Царе 31, 34 — 36; Ис. 31, 4; Амос 3, 12. 4. Често бива той нападан и от разбойници: Бит. 31, 39. 5) Вържението му е твърде просто: то се състои от един кожух, торбичка с малко храна, праша (1 Царе 17, 40) и една тояга (Пс. 23, 4). 6) Намира ли се на голямо разстояние от местожителството си, той е снабден с един лек шатър, който лесно може да се движи (Ис. 38, 2; Пс. на пес. 1, 8). 7) Някои от длъжностите на пастиря са: той трябва да извежда сутрин стадото си (Иоан 10, 4), да дири изгубените и заблудените (Езек. 34, 12; Лука 15, 4), да снабдява овците с паша и вода (Бит. 29, 7; Пс. 23, 2), да ги брои, когато вечер се връщат в кошарата (Лука 15, 4). Службата на пастиря изисква голяма бдителност през нощта (ср. Лука 2, 8 с Наум 3, 18) и внимателност спрямо младите и слабите (Ис. 40, 11).

4 УРОК — 27 Октомврий.

Учители.

1. Коя дарба споменава Павел след дарбата на пастирството? Еф. 4, 11.

2. Кое съставляваше една част от службата на Исуса? Мат. 4, 23. Забел. 1.

3. Кое обръщение употреби Никодим, когато

говори с Исуса? Иоан 3, 2. Забел. 2. Що откри изпратеният от Бога учител на човечеството?

4. Кой отличителен белег имаха Исусовите учения? Мат. 7, 28. 29. Кое придаваше сила на Исусовите учения?

5. Разширяваше ли много Исус учителското си дело? Мат. 9, 35; Лука 23, 5.

6. Коя поръчка даде Исус на последователите си непосредствено преди възнесението си? Мат. 28, 19. 20.

7. Кой щеше да бъде техният учител, когато те излязат в изпълнение на тази поръчка? Иоан 14, 26.

8. Какви мъже биваха избирани за извършване на това дело? 2 Тим, 2, 2.

9. Кой съвет Павлов до Тимотея относно епископите е приложим и за учители? 1 Тим. 3, 2—4.

10. Що се казва за апостолите след Христовото отиване? Деян. 5, 42.

11. Как ревностно се стараяше Павел да изпълни поръчката? Кол. 1, 28.

12. Как схващаше апостолът възложеното му дело? 1 Тим. 2, 7.

13. Колко ясно бяха свързани неговите учения с тия на Исуса? Деян. 11, 25, 26.

14. Как има църквата най-голямата полза от дарбата на учителстване? Втор. 6, 4—9.

15. Кой трябва да бъде учебника на всеки християнски учител? 2 Тим. 3, 16.

16. Колко е обширна областта, в която трябва Христовите последователи да поучават евангелието? Мат. 28, 19.

17. Що е казано за тия, които правят и поучават Божиите заповеди? Мат. 5, 19.

18. С какво се сравняват учителите, които обръщат мнозина в правда? Дан. 12, 3.

Забележки.

1. Исус обикаляше и поучаваше. Обичай бе в Ориента учителя да ходи следван от своите ученици. Исус умело използва този обичай в учителското си дело.

2, „Рави“ бе у евреите един израз на високо уважение за учителя. Исус биваше повече назоваван с титлата учител отколкото с коя и да е друга.

Службата на един учител в Христовите дни бе твърде почетна. Пророчествуването бе в действителност учителствуване, и Соломон бе не по-малко учител и проповедник отколкото цар. В Исусово време твърде ценяха и уважаваха призванието на учителя — един добър стар нрав — и той използва това за добро.

5 УРОК — 3 Ноември

Плодовете на Духа:

Любов

Помощ: „Пътя към Христа,“ Стр. 8 — 17.

Въпроси

1. Кои християнски добродетели се откриват в църквата като следствие от дарбите на Светия Дух? Гал. 5, 22, 23.

2. Коя проста дума рисува Божия характер? 1 Иоан. 4, 8.

3. Как се откри тази любов на човечеството? Иоан 3, 16.

4. В какво особено показва Бог любовта си към нас? Рим. 5, 1.

5. Още как се откри тази любов? 1 Иоан. 3, 1.

6. Каква е Божията любов към нас? Ерем. 31, 3.

7. До къде достига Христовата любов? Иоан. 13, 1. Забел. 1.

8. до колко ни обича Бог Отец? Иоан 17, 23.
9. Каква гаранция дава Павел относно Исусовата любов? Рим. 8, 35—39.
10. Как трябва да отговаряме на Божията голяма любов? Мат. 22, 37. 38.
11. До къде ще ни доведе истинската любов? Иоан 14, 15.
12. В каква опасност ще ни доведе беззаконието на последното време? Мат. 24, 12.
13. Какъв съвет се дава на ония, чиято любов е охладняла? Откр. 2, 4. 5. Забел. 2.
14. Що трябва да се трудим да разберем? Еф. 3, 17—19.
15. Какво влияние има една такава любов върху нас? 2 Кор. 5, 14 първа част.
16. Можем ли да любим едновременно и Бога и света? 1 Иоан 2, 15.
17. Каква гаранция се дава на тия, които любят Исуса? Иоан 14, 21.
18. Що казва писанието по наградата, що Бог е приготвил за тези, които го любят? 1 Кор. 2, 9. 10.

Забележки.

1. „Кой може да схване представената тук любов? Ангелските легиони наблюдаваха с очудване и болка този, който бе Величеството в небето и носеше короната на славата, а сега тжрнения венец като жертва на яростта на множеството, в което гнева, на сатана бе разпалил безумна умраза. Вижте покорния мъченик! На главата му тжрнов венец. Кръвта му тече от всяка скъсана жила. Всичко това вследствие греха. Нищо не бе в състояние да застави Христа да остави славата и величието в небето да слезе на една грешна земя и да бъде презиран и отхвърлен от тези, за чието

спасение бе дошел, и накрай да страда на кръста, нищо освен вечната му спасителна любов, която всякога ще остане една тайна". Из „Свидетелства“.

„В благодатта, която небесният Отец показва нам, можем да сжзрем безброй доказателства за една любов, която е безконечна и една нежна сжжалителност равняваща се на тая на една майка за заблудилото ѝ се дете. Когато разгледаме Божия характер в светлината на кръста, ние сжзираме благодат, нежност и прощение размесени с безпристрастие и правда“. „Свидетелства“.

2. „Бжрборене, привидно благочестие и самоубийство са твжрде разпространени: с това обаче не могат никога да се придобият души за Исуса. Чиста, осветена любов, каквато се виждаше в Исусовия живот е един приятен джх... Красноречие, познание на истината, редки дарби сжединени с любовта са скжпоценни преимущества. Гола способност обаче, най-превжзходните дарби само не могат да заменят любовта.

„Тази любов трябва работниците в Божието дело да упражняват. Любов кжм Бога и кжм тези, за които е Христос умрял, ще извжрши дело, което едва можем да схванем. Който не култивира и не развива тази любов, не може да бжде успешен работник за Господа“. „Свидетелства“.

6 УРОК — 10 Ноември

Любов (проджлжение)

Текст: Кол. 3, 12—17.

Вжпроси.

1. Каква е нашата длжжност освен изпжлнение на пжрвите четири заповеди? Мат. 22, 29.

2. Що е включено в тази заповед? Иоан 15, 12. Забел. 1.

3. Как можем да знаем, че ще имаме вечен живот? 1 Иоан 3, 14.

4. Кое е най-доброто доказателство за истинско ученичество? Иоан 13, 35.

5. Що не прави любовта? На какво е любовта изпълнение? Рим. 13, 10.

6. Как трябва ние като Христови последователи да служим един другиму? Гал. 5, 13. Забел. 2.

7. Колко силна трябва да бжде любовта помежду ни? 1 Сол. 3, 12.

8. В какво единствено трябва да бждем един другиму длжници? Рим. 13, 8.

9. Трябва ли да бжде любовта ни ограничена до приятели и братя по вяра? Мат. 5, 44.

10. Възможно ли е в действителност да любим Бога и да питаем неприязнени чувства помежду си? 1 Иоан. 4, 20; Пр. 16, 7.

11. Как трябва да се отнасяме спрямо чуждите? Втор. 10, 19.

12. Какво наставление се дава на сжпрузите? Еф. 5, 25. Забел. 4.

13. С какво може да се измери тая любов? Ст. 28.

14. Какъв сжвет се дава на жените? Тит. 2, 4.

15. Що характеризира един християнски дом? Забел. 4.

16. Кое изявление прави Соломон по цената на любовта в дома? Пр. 15, 16. 17.

Забележки.

1. „Тези любят ближните си както себе си, които сжзнават своите длжности и нуждите на страдащото човечество и прилагат принципите на Божия закон във всекидневния си живот“. „Свидетелства“.

„Факта, че по отношение на Христа имаме тъй голямо задължение, слага върху нас най-свещената длъжност към всички, за чието спасение е той умрял. Спряме тях трябва да откриваме ние същата благосклонност, същото нежно съчувствие и себеотрицателна любов, каквито показва Христос към нас“. „Свидетелства“.

2. „За да може църквата да вирее, трябва от страна на членовете да се направят сериозни старания за култивиране любовта. Правете всичко за нейното виреене, за да цъфти в сърцето. Всеки истински християнин ще развие в живота си признаците на тази божествена любов и той всеки ден ще проявява дух на снисхождение и благотворителност, както и свобода от гнев и ревност. Който в слово и дело развие един такъв характер, няма да бъде студен и равнодушен по отношение нуждите на други“.

3. Всеки ден доказва Бог любовта си към нас; ние обаче приемаме това без благодарност и сме равнодушни спрямо неговите покани. Чрез нежността си, любовта Си и дълготърпението си той се труди да ни направи впечатление. Ние обаче едва познаваме признаците на неговата благост и имаме малко понятие за науката на любовта, която той желае да ни даде. Някои забравят като Амана всичките доказателства на Божията благодат, понеже не пада Мардохей в немилост, защото сърцата им са изпълнени с вражда и омраза вместо с любов, духа на нашия скъп изкупител, който даде живота си за своите врагове. Ние изповядваме да имаме един и същ Отец, да почитаме към една и съща родина, да се радваме на една и съща вяра и да вярваме една и съща благодатна вест и все пак мнозина са в борба помежду си“. „Свидетелства“.

4. „Ние трябва да допуснем Исуса в сърцето и дома, ако искаме да ходим в светлина. Нашият дом трябва да бъде един къс небе на земята: нещото щастие зависи от култивирането на любовта, на благосклонността и на истинска учтивост“. „Свидетелства“.

„Домът е Светая Светих в живота на човека. Там се отделя той от всички свят, затваря вратата и е на самото с ония, които са негови собствени. Там той събира и подновява силите си, там си отпочива той от работа.“

„Истински дом е оня, в който живее любовта; не там, дето тя намира само гостоприемство, нито дето има свободен достъп, не е даже дето има възможност да прави продължителни посещения, не е и там дето тя е един вид дълговременен гост. Там обаче, дето тя има ключа на вратата, дето тя седи при жаравата на едно огнище, която сама тя е запалила, и нейното присъствие прониква в цялата къща. Това може да бъде огромния, богато мебелиран царски палат, но и тясната колиба на един сиромаш, или пък нещо между тях две противоположности“.

7. УРОК — 17 Ноември

Радост

Вжпроси.

1. За какво се радва цялото небе? Лука 15. 7.
2. Кой беше главния повод за радост при апостола Павла? 1 Сол. 2, 19. 20.
3. Кое даде възможност на Исуса да изтърпи кръстното смирение? Евр. 12, 2. Забел. 1.
4. Какво ще означава за небесния Отец, когато Исус ни представи някога пред него в святост? Юда 24. 25. Забел. 2.

5. Где се намира истинска радост? Пс. 16, 11.
 6. Що казва псалмопевецът за Бога? Пс. 42, 4.
 7. Що трябва да бжде Божието Слово за нас?
 Ерем. 15, 16.

8. Защо желае Исус да принасяме плод за негова чест и негова слава? Иоан 15, 8. 11. Забел. 3.

9. Що не може да ни отнеме никой човек? Иоан 16, 2.

10. С какъв дух ще приемем Божието спасение, ако турим всичкото си упование нему? Ис. 12, 3.

11. С какъв дух ще дадем всичко що имаме за Божието царство, когато сжзнаем цената на вечните неща? Мат. 13, 44.

12. Каква утешителна надежда е дадена на тях; които сеят сжс сжлзи? Пс. 126, 5. 6.

13. Как трябва да застанем срещу греха? Як. 1, 2.

14. Как приемаше Павел скжрбта? 2 Кор. 7. 4. Фил. 2, 17.

15. Как ще понесат истинските християни даже разграбването на земния им имот заради Господа? Що знаят те? Евр. 10, 34.

16. Кои утешителни думи ще бждат казани на верните? Мат. 25, 21.

17. С какво чувство ще гледат спасените красотите и славата на новата земя? Ис. 35, 2. 10.

18. Какво променение ще донесе тази голяма радост? Ис. 61, 3. 7.

19. Кои думи на псалмопевеца ще се изплнят тогава буквално? Пс. 16, 11.

Забележки.

„Всякога гледаше Исус на резултата на мисията си; живота му, ако и пжлен с труд и себепожертвувателност, бе проясняван с изгледа, че делото му не ще да бжде напраздно, защото с жерт-

вуване себе си за живота на човеците, би довел света до положението на верност към Бога. Ако и първом трябваше да изпита кржвно крщение, ако и много да тежеха греховете на света върху невинната му душа, ако и да падна върху му сянката на едно неописуемо горко, то заради радостта, що бе пред него, избра той страданието на кржста като презре срама“. Е. Г. В.

2. „Всички, които с Исуса са носили кржста на себепожертвувателността, ще участвуват в славата му. Радост бе за Исуса в неговото унижение и неговите болки, че неговите ученици ще бждат прославени с него. Те са плода на неговото самопожертвуване. Откровението на неговия характер и неговия Дух в техния живот е негово възнаграждение и ще бжде негова радост през цялата вечност“. Е. Г. В.

3. „Всички, които култивират общение с Бога ще намерят изобилна работа да вършат за него. Който излиза в духа на Учителя, и търси да привлече души при истината, не ще намери, че работата да се довеждат души при Христа, е монотонна, отекчителна работа. Те като Божии лозари са натоварени с едно дело и те все повече ще оживяват, колкото повече се предават в Божиата служба. Работа, що донася радост е да изясняват на други Свещеното Писание“. „Свидетелства“.

8 УРОК — 24 Ноември

Мир

Вжпроси.

1. Кое е едно от имената които носи Бог? Рим. 15, 33; 1 Сол. 5, 23; Евр. 13, 20.

2. Кое подобно име дава Исая Исусу? Ис. 9, 6.

3. Кой е нашият мир? Еф. 2, 14. Забел. 1.
4. Що пееха ангелите, когато дойде Исус на тази земя? Лука 2, 14.
5. Що казва Исус за извора на мира? Иоан 16, 33.
6. Какво обещание даде Исус на учениците малко време преди разпятието? Иоан 14, 27.
7. С какви думи ги поздрави той след възкресението си? Лука 24. 36. Забел. 2.
8. Коя опитност ни доиася мир? Рим. 5, 1.
9. Що получават тези които обичат Божия закон? Псал. 119, 165.
10. Що ще бжде плода и сетнината на правдата? Ис. 32, 17.
11. Как показва Господ отношението между мира и послушанието на закона? Ис. 48, 18.
12. Как е наречено евангелието? Еф. 6, 15,
13. Какво проповядваше Исус като благовестуваше евангелието? Еф. 2, 17.
14. Какво ни сжветва Павел? Кол. 3, 15.
15. Що трябва ние да тжрсим? Ис. 34, 15; 1 Петр 3, 11.
16. Що е казано за Божието цврство? Рим 14, 17.
17. На какво ни е призвал Бог? 1 Кор. 7, 15 посл. ч.
18. В кого намираме този мир? Еф. 2 14. Забел. 3.
19. Как иска Христос да ни намери при идването си? 2 Петр 3, 14.

Забележки.

1. „Мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос“ е вътрешното сжстояние и опитността на тези, които чрез жертвата на Сина са примирени с Отца, чиито грехове са простени и в чиито сжрца живее „духа на примирението“. Примирени с Бога, человетеите са примирени и сжс света и живота.

Чрез кръста си Христос с един удар „унищожи“ враждата между Бога и човека и между раса и раса“, „Мир на земята“ ще тече от Христовия мир“.

„Единствената сила, която може да създаде истински траен мир е Христовата благодат. Когато се закорени в сърцето, тя ще изгони всички лоши страсти и качества, които раждат кавги и разделения“. Е. Г. В.

2. „В разговора си с учениците Исус не показва никаква скръб за страданията и смъртта си. Последното му завещание бе завещание на мир. Той каза: „Мир ви оставям, моя мир ви давам; аз не ви давам както светът дава“. Е. Г. В.

3. Само ако практикуваме тук на земята мир, можем с доверие да очакваме мира в небето. Изгубим ли го обаче тук, не ще го получим там. То-зи мир може да се намери в Христа, за когото се казва:

„В Исусовото сърце, дето имаше пълна хармония с Бога, владееше и съвършен мир. Похвалата не го възгордяваше, нито разочарованието или укора го убиваше духом; всред най-голямото противопоставяне и най-страшното обхождане с него, неговия дух си оставаше несломим. Мнозина обаче от тях, които се наричат негови последователи, се боят и страхуват, защото не искат да се доверят Богу. Те не се предават напълно нему, защото те се страхуват от последствията, които едно такова предаване би могло да донесе. Но те могат да намерят мир само когато му се безвъзвратно предадат“. Е. Г. В.

9 УРОК — 1 Декември

Търпение*Вжпроси.*

1. Кое Божие качество споменава Мойсей в Чис. 14. 18 пжрва част?
2. Какво говори Павел за това качество на Бога? Рим 15, 5 пжрв. част,
3. Как показва Бог това си качество на предпотопния свят? 1 Петр 3, 20,
4. Защо имаше той тжй джлго гжрпение кжм юдейския народ? Рим 9, 22. 23,
5. Как открива Бог сжщия дух кжм днешния свят? Що означава Божието тжрпение за всички, които не са равнодушни спрямо него? 2 Петр 3, 7—9. 14. 15.
6. Как трябва ние да доказваме, че сме наистина служители на евангелизто? 2 Кор. 6, 6.
7. Коя добродетел ще притежават Божиите слуги? Ст. 4.
8. Как трябва да посрещат те скжрбите? Рим 12, 12.
9. Какжв дух трябва те да откриват при проповядването на тази вест? 2 Тим. 4, 2.
10. Що трябва да облекат християните? Кол. 3. 12.
11. Как трябва ние да се отнасяме помежду си? 1 Сол. 5, 14.
12. Как трябва да постжпваме един спрямо друг? Еф. 4, 2.
13. Как можем да устоим в борбата на живота? Евр. 12, 1.
14. Защо е необходимо тжрпение? Евр. 10, 36.
15. Коя добродетел трябва ние да следваме? 1 Тим. 6, 11.
16. Какво хубаво имаше пжрвото християнство? Откр. 2, 3.

17. Как трябва да се упражнява добродетелта на търпението в семейния кръг? Еф. 4, 32. Забел. 2.

18. Що е обещано на тях, които упазят словото на Господното търпение? Откр. 3, 10.

19. Как е характеризирана църквата на останалите? Откр. 14, 12. Забел. 3.

20. Как може да се развие търпение? Як. 5. 7. 8. 10.

Забележки.

1. „Една висока цел трябва ние да достигнем, ако искаме да бъдем благородни, чисти, свети и безпорочни Божии чада, и ако Желаете да достигнем тази висока цел, необходимо е едно съвременно очистване. Как обаче ще се извърши това очистване, ако не съществуват трудности за побеждаване и пречки за преодоляване, ако няма нищо, което може да роди търпение или издръжливост? Тези изпити не са най-малките баагословения в нашата опитност! Те са определени да засилят волята ни. Ние трябва да ги използваме като средства пратани нам от Бога, за да можем победи собственото си Аз, а не да ни спхват, подтисват или побеждават.

„Характерът ще бъде подложен на изпит. Христос ще се открие в нас, ако сме в действителност пръчки от живата лоза. Ние ще бъдем търпеливи, любезни и снисходителни и радостни всред съблазни и раздразнения. Ден след ден и година след година ние трябва да побеждаваме себе си до одержане пълна победа. Тази е определената нам задача. Ние обаче не можем да я изпълним без всякогашната Исусова помощ, твърда решителност, непоколебимо намерение, всегашна бдителност и постоянна молитва. Всеки има и трябва да води своята тежка борба. Никой не може да ни заведе в небе-

то, ако от наша страна ние не направим необходимите усилия. Нашия живот трябва да изобилствува с добри и привлекателни черти, като отмахнем от себе си всичко естествено, нелюбезно. Бог е който в нас действа и желанието и вжршенето, ние обаче трябва да му съдействуваме. Христовата религия променява сърцето. Тя прави плътски мждруващият човек да мждрува божествено. Под нейното влияние себелюбият човек става себеотрицателен, защото такъв е Христовият характер. Нечестивият и коварен човек става правдив, така че отнасянето с другите Тжй, както той иска да се отнасят с него, му става втора природа. Безплътният обрща нечистотата си в чистота. Той възприема добри навици, защото Христовото евангелие е станало за него животворно ухание за живот.“ „Свидетелства.“

2. „Най-важното ти призвание е да бждеш мисионер в дома си. Култивирай в себе си смирение и тжрпение, снизходителност и любов, и вжрши оно-ва, що Бог ти е заповядал и което никой не може извжрши вместо тебе. Това е дело, за което ще бждеш отговорен в деня на заплатата, Там, дето не се упражнява себевладение, не може да се радва на Божието благословение. Любезност и тжрпение трябва да владеят в дома и да го направят щастлив.“ „Свидетелства:“

3. „Развий в себе си добродетелта да считааш другите за по-добри от тебе. По-малко угождавай на себе си, по-малко харесвай себе си, по-малко упо-вавай на себе си; развивай тжрпение, снизходителност и братска любов. Бжди готов да помогнеш на заблуждаващите и имай съчувствие и състрадание към слабите. Не е нужно да се откажеш от призванието си, за да прославиш Господа; но от ден на ден, с всяко свое дело и всяка своя дума можеш

да славиш този, комуто служиш, и по този начин да влияеш добре на тези, с които имаш работа.“ „Свидетелства.“ Ако църквата на останалите се придържа о тези съвети, скоро ще стигне тя положението да може да се каже за нея: „Тука е търпението на светиите.“

10 УРОК. — 28 Декамврий

Любезност.

Вжпроси.

1. Кои хубави Божии характерни черти са споменати в библията? Изх. 34, 6; Пс. 103, 4 посл. част Забележка 1.

2. С какви хубави думи слави Неемия Божието име? Неем. 9, 17 посл. част.

3. Що казва псалмопевец за Божията благод? Псал. 31, 19.

4. Кому приписва Давид собственото си величие? 2 Царе 22, 36; Псал. 18, 35.

5. Колко е голяма Божията благод към неговия народ? Ис. 54, 10.

6. Чрез кое свое качество тегли Бог грешници при себе си? Ерем. 31, 3.

7. Кога едва ще бъдем в състояние да разберем Божията благод към нас? Еф. 2, 7.

8. Как трябва да посрещаме ние любвеобилната благод на Господа? Ис. 92, 1, 2.

9. Как трябва да се отнасяме помежду си? Рим. 12, 10.

10. Що трябва да облекат Христовите последователи? Кол. 3, 12:

11. Кой съвет дава апостолът на всеки един Божи служител? 2 Тим. 2, 24.

12. В какво трябва той да показва, че е служител на Бога? 2 Кор. 9, 4, 6.

13. Само какви думи трябва да говори един маждър човек? Екл. 10, 12.

14. От къде можем да видим че този съвет се бе вкоренил в сърцето на Спасителя? Лука 4, 22

15. Що се казва за една благодатна жена? Прит. 11, 16 пжрв. част

16. Кое е едно от добрите качества на добродетелната жена? Прит 31, 10. 26.

17. С какви общи думи изразява пророк Михей християнските добродетли и длжности? Мих. 6. 8.

Забележка.

„Прообраза на всяка благост имаме нагледно представен в обносните на Бога спрямо човешкия род. Равномерно раздава той слънце и дъжд, плодородни годишни времена и весели сърца храна и всякакви блага и на праведни и на неправедни. Но богатството на неговата благост ни е показал той в Христа. Никой не може да види Божията слава и да остане жив. Тя е светлина, която никой не може да изтърпи. Тя е неизмеримо голяма, по-висока от всяко представление на човешкия дух. Тя е реката от Божията милост, Божията любов и Божията благодат, която тече през цялата вечност и която е широка като човешкия род и дълбока като неволята на човечеството. Тя е открита в библията.“ Е. Г. В.

11 УРОК. — 15 Декември

Милосърдие и вяра.

Текст: Евр. 11.

Вжпроси.

Що обяви Господ Мойсею относно своя характер? Изх. 33, 18. 19. забел. 1

2. Где се откри това милосърдие на човечеството? Псал. 33, 5.

3. Вкусват ли от това Божие милосердие и чадата Божии? Псал. 23, 6; 31. 19.

4. Какво значение има Божията благодост за грешника? Рим. 2, 4.

5. Що трябва да извика Божията благодост към человетеите у тях? Псал. 107, 8.

6. Каква е добротата на човека? Ос. 6, 4-

7. Как може човек да получи трайна доброта? Псал, 107, 9; Гал. 5, 22.

8. На какво ще се радват тогава человетеите? 2 Летов. 6, 41.

9. Що трябва да притежаваме, ако искаме да дойдем при Бога? Евр. 11, 6.

10. Що е вяра? ст. 1.

11. Кой е извора на вярата? Евр. 12, 2.

12. Как се ражда вярата в сърцето на човека? Рим. 10, 1/.

13. Кой е плода на живата вяра? Як. 2, 20

14. По кой начин се усъвършенствува вярата? ст. 21. 22.

15. Как трябва да ходят светиите? 2Кор. 5, 7.

16. Как се открива божията правда? Как трябва да живеят праведните? 1. 16. 17. забел. 2

17. Кое е едно от условията за да бждат молитвите ни послушани? Як. 1, 6.

18. Каква част от християнското въоръжение е вярата? За какво ще ни служи тя в борбата ни срещу греховете? Еф. 6, 16.

19. Чрез какво ще одържим ние победа в нашата християнска борба? 1 Иоан 5, 4

20. Как ще останем верни в всички опитности на нашия живот? 1 Петр. 1, 5. забел. 3.

21. Какво е следствието от вярата? ст. 8. 9.

Забележки.

1. Добротата е представена в библията като едно особено качество на Бога Отца. Исус казва веднаж на едного който го нарече „благ“, че само Бог е благ. Но и в докладите за Исуса ние четем, че той обхождаше села и градове и правеше добро; така че определението „благ“ прилича на Исуса както и на неговия Отец. Не само това, но като Божии чада и Христови последователи, трябва нашите характери да отразават същото божествено качество.

2. Ако вярата се показва на дело, за нея и нейното действие няма никакви граници, защото е свързана с извора на всемогъщността от който започва да тече Божията сила в душата. Нашата вяра е средството да я получим, пътя по който се разлива морето на божествената пълнота със своите талози.

3. Ако вярата ни обаче е слаба и колеблива, не можем да очакваме никакви победи. Ако ти не вярваш, че Бог може да те запази, не трябва да се чудиш, ако не бждеш заварден. Всичко ще ти се случи според вярата или неверието ти.

12 УРОК. — 22 Декемврий

Кротост.

Въпроси.

1. Коя бе една отличителна черта на Исусовия характер? Мат. 11. 29. забел. 1

2. При коя опитност се споменува наново неговата кротост? Мат. 21, 4. 5.

3. С кои думи говори ап. Павел за тази Исусова черта? 2 Кор. 10, 1.

4. Що се казва за Мойсея? Чис. 12, 3.

5. Що ще направи Господ за кроткитч? Ис. 25, 9.
6. Кое украшение е угодно в очите на Господа? 1 Петр. 3, 3. 4.
7. Как трябва да си претърпяваме един други? Еф. 4, 2.
8. Как трябва да се отнасяме с противниците? 2 Тим. 2, 25.
9. Кой ще се нарече голям в небесното царство? Мат. 18, 2 — 4. Забел. 3. ;
10. У кого живее Господ? Ис. 57. 15.
11. Коя заповед се разнася в последното време с особена сила? Соф. 2, 3.
12. Как се отнася Господ към викът на кротките? Пс. 10. 17, (Вж 5 въпрос.)
13. Какво обещание има за смирените? Яков. 4, 6; 1 Пет. 5, 5. заб. 4.
14. Кои ще наследят земята? Мат 5, 5. Заб. 5.
15. Кое обещание е дадено на кротките относно спасението (или победата)?

Какво сравнение прави псалмопевица между нечестивия и кроткия? Пс. 37, 10. 11. (виж 5 въпрос.)

Забележки.

1. Христов. врагове искаха като доказателство за неговото Божество чудо, ако и да имаха много по-голямо доказателство от това що искаха. Както тяхната свирепост при наложените му страдания ги препоръча пред човечеството като въплотение на сатана, така кротостта и търпението на Исуса го издигнаха над човечеството и доказаха роднинството му с Бога. Неговото смирение бе залог за възвишението му; кървавите капки, които падаха от наранените му слепи очи по лицето и брадата, бяха гаранция за помазанието му с елей на радост като наш велик първосвещеник.

2. „Блажени кротките.“ Трудностите които има да побеждаваме, могат да бждат твърде олекчени чрез кротостта, която се крие в Исуса. Ако притежаваме смирението на нашия Учител, ние не ще да обръщаме внимание на дребнавостите и закачките, на които сме подложени всеки ден. Най висшето доказателство за Християнско величие е себевладението. Който при оскърбления и жестокости изгуби спокойния си и пжлен с доверие дух, отнема на Бога правотр да открие в него сжврш нството на собствения си характер. Смирението на сжрцето е силата, която дарява победа на Христовите последователи; тя е знак на свржзката им с небето.“

„Бог нежно бди над тези, които проявяват Христовия кротжк и смирен дух. Те могат да бждат презирани от света, в неговите очи обаче са скжпи.“
Е. Г. В.

3. Следващите въпроси говорят и за смирението. Смирение и кротост са чрсто свжрзани помежду си.

4. „Кротостта и смирението на Христа са силата на християнина. Те са по-цено от всичко що може човешкия дух да сжздаде или богатството да купи, От всичко що човек тжрси, култивира и развива най-ценно в Божиите очи е чистото сжрце, което е изпълнено с благодарност и мир.“

5. Ние можем да бждем сигурно уверени, че тия, които живеят кротко, своите грехове исповядват, скжрбят за последните и приемат кротко в сжрцата си прощението и освещението Христово като единствена своя надежда, които приемат кротко, издържат кротко, слушат и изпълняват кротко, още тук имат в сжрцето си извора на мира, който прави пустинята да се радва и цжвти като роза, и

след този земен живот ще бъдат увенчави с овладяване всичко. Кротостта побеждава, и „който победи, ще наследи всичко.“

13 УРОК. — 29 Декемврий.

Вжѣдържаніе

Вжпроси.

1. За какво говори Павел пред управителя Феликса? Какво впечатление направи тази реч на последния? Деян. 2, 25. Забел. 1

2. Що е казано за тия, които се борят за една победна награда? 1 Кор. 9, 24, 25. Забел. 2.

3. По кой начин упражняваше Павел себевладение? Защо? ст. 27, Виж и Рим. 8, 13.

4. Какъв съвет относно вжѣдържанието или себевладението ни дава Петър? 2 Петр. 1, 5 — 7.

5. Каква ще бъде заплата ако последваме този съвет? ст. 8. В какво положение се намират тия които не притежават тази добродетел? ст. 9. заб. 3.

6. Какво ненормално положение ще настане в последните дни? Мат. 24, 37 — 39; Лука 17, 27 — 30.

7. Какво предупреждение е дадено на тия, които живеят в това време? Лука 21, 34.

8. В кой пункт падна първият човек? Вит. 3, 6.

9. Каква победа над апетита спечели втория Адам за човечеството? Мат. 4, 1 — 4.

10. Кой принцип трябва да спазваме при ядене? Екл. 10, 17.

11. Кое предупреждение е дадено срещу употребението на алкохолни пития? Прит. 23, 29 — 32.

12. Що трябва да имаме пред очи при всяка постъпка в живота? 1 Кор. 10, 31; Кол. 3, 17. заб. 4.

13. Какви славни обещания е дал Господ на народа си? 2 Кор. 6, 14 — 18.

14. Каква молба отправя Господ към нас в свръзка с тия обещания? 2 Кор. 7, 1; Титу 2. 11 — 14

15. Какво богослужение желае Бог от нас? Рим. 12, 1. („То да ви бжде Духовното служене“ — новия превод.)

Забележки.

1. Други преводи предават въздържание с умереност, себевладение в новия български превод себепобуздаване. Истинското въздържане е себепобуздаване, себевладение в всичко.

2. Ако ни се удаде да представим пред нашия народ отговорността по въпроса за въздържанието, ще спечелим голяма победа. Въздържание в всички неща на този живот трябва да се учи и практикува. Въздържание в ядене, в пиене, в спане и обличане е един от важните принципи на религиозния живот. Нищо, що се отнася до здравето на човеците, не трябва да се гледа равнодушно. Всичкото ни блаженство зависи от това как сме употребили времето си, силите си и влиянието си в този свят.“ „Свидетелства.“

3. „Има мнозина в света, които имат вредни навици. Апетита е закона над тях, с лошите си обичаи те убиват нравственото си чувство и в голяма мярка унищожават способността да различават свети неща, за християните обаче е необходимо да бъдат решително въздържани в ядене, пиене и грижливост в облекло е важно. Вместо апетит и наклонност трябва да имат те принципи на владение себе си. Тия, които ядат премного или чиято храна е непоносима за тялото, ще дойдат скоро до разпуснатост и впаднат „в много глупави и вредни страсти, които потопяват“ человете в разорение и погибел. 1 Тим. 6, 9. Господ-

ните работници. трябва да употребят всичкото си влияние за разпространение на принципите на въздържанието". „Свидетелства“.

4. Въздържанието е плод на Светия Дух и може да бъде в истинския си смисъл достигнато само чрез действително на Св. Дух върху невъздържанието на естественото сърдце Християнското въздържание е нещо, което принадлежи на сърдцето, плод на правдата, изчистване на душата от нечистотии и страсти чрез вяра. То има за цел достигане на един чист и свет живот, който е плод само на действието на Светия Дух.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА - ШУМЕН